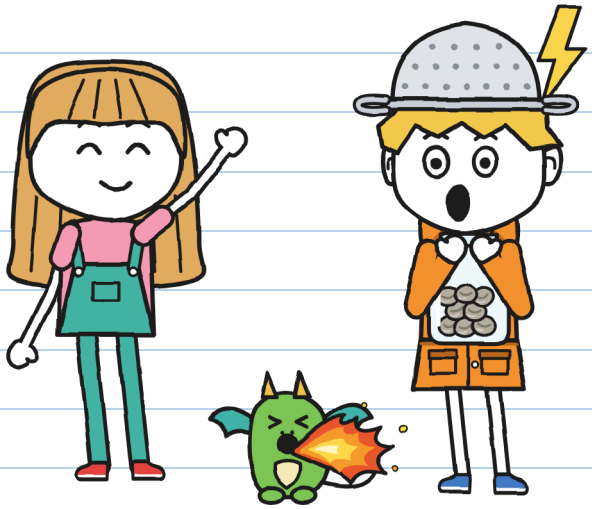
NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 2

Neatidaryti prieš griaustinį

Lui Eriksson

(Gunio sąsiuvinis)

DYDIS S
Pradinis lygis · 7+

NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 2
Neatidaryti prieš griaustinį

Tekstas ir iliustracijos: Lui Eriksson

DYDIS S · Pradinis lygis · 7+

Lietuviškas leidimas: LinguAula

Pirmasis leidimas: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Galima laisvai kopijuoti – klasei ir namams.

Antroji serijos knyga. Pirmoji: „Šis siuntinys kandžiojasi“.

LinguAula

Kiekvieno skyriaus užduotys: linguaula.com

Šioje knygoje nenukentėjo nė vienas griaustinis. –].

Ir niekam kitam. –J.

Jei jį rasi, neatidaryk prieš griaustinį.

Šis antspaudas žymi tai, kas nutinka tik pasakoje: tu to nedaryk. Jei tai trunka kelis puslapius, užrašyta NUO ČIA ir IKI ČIA. Per tikrą audrą vadovaukis 76 puslapiu. –J.

KAS YRA KAS

Gunis. Šeštadienių kurjeris. Audrų medžiotojas (daugmaž). Tai jo sąsiuvinis.

Julita. Skaičiuoja sekundes tarp žaibo ir griaustinio. Rašo žaliai ir pasirašo J.

Trupinukė. Drakono mažylė. Mėgdžioja Gunį. Viską.

Tonis. Dviračiu veža ŽAIBO siuntas. Per dešimt minučių arba nemokamai.

Flora. Kanalo g. 9 sodininkė. Už akmenis nepasirašo.

Vera. Prižiūri drakonus Drakonų namuose, šalia Floros namų. Pas ją gyvena Trupinukė.

Mara. „Neįmanomų pristatymų" savininkė. Dėvi raganos skrybėlę. Žino daugiau, nei sako.

R. Siunčia siuntinius, kurių niekam nepavyksta pristatyti. Niekas netaria R. vardo.

PRISTATYMŲ SĄSIUVINIS 2
Gunio

OFICIALUS.

„Oficialus“ – aš skaitau pirma. Oficialiai. –].

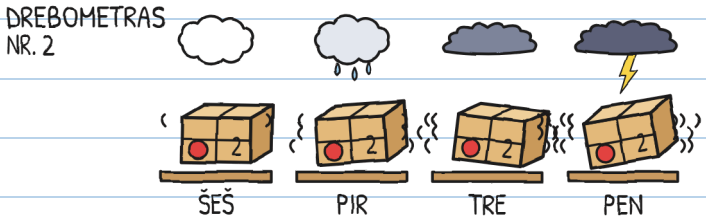
Pirmasis sąsiuvinis baigėsi: jis pilnas. Šitą man davė Mara, parduotuvės savininkė. Jame yra parduotuvės antspaudas. Ji sako, kad oficialiuose sąsiuviniuose nepiešiama. Pažiūrėsim.

SKYRIUS 1

Audrų medžiotojas

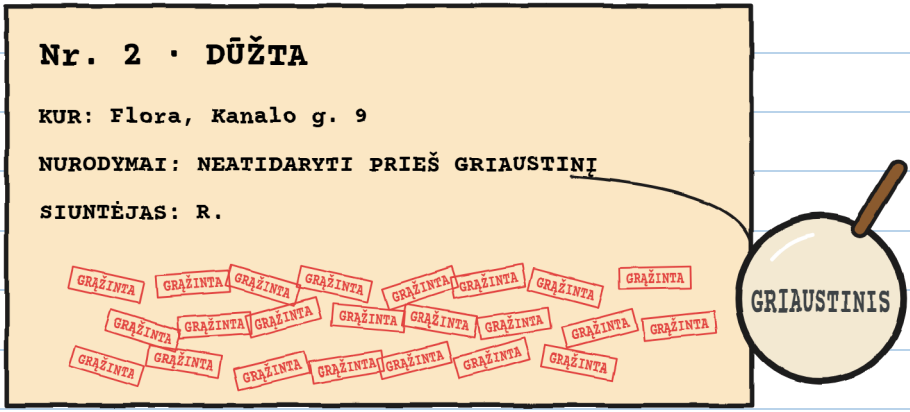
Maros parduotuvėje yra siuntinys, kuris dreba.
Kasdien vis truputį stipriau.
Aš jo neliesiu.
Paskutinis, kurį pristatėme Julita ir aš, buvo kiaušinis. Dabar ji vadinasi Trupinukė, turi sparnus ir mėgdžioja viską, ką darau.

Parduotuvėje priešais mano namus liko devyniolika grąžintų siuntinių. Vienas labai skuba.

Tai ne iš baimės: artėja audra. Šeštadienį, šeštą vakaro. Orų prognozę žiūrėjau šešis kartus. –J.

Grąžintas siuntinys visada sugrįžta. Kas jį gauna, turi pasirašyti ant etiketės rašalu, kuris nenusitrina, kaip Julitos žalio flomasterio. Jei ne, auštant jis parskrenda į savo lentyną. Visus juos siunčia tas pats žmogus: R.

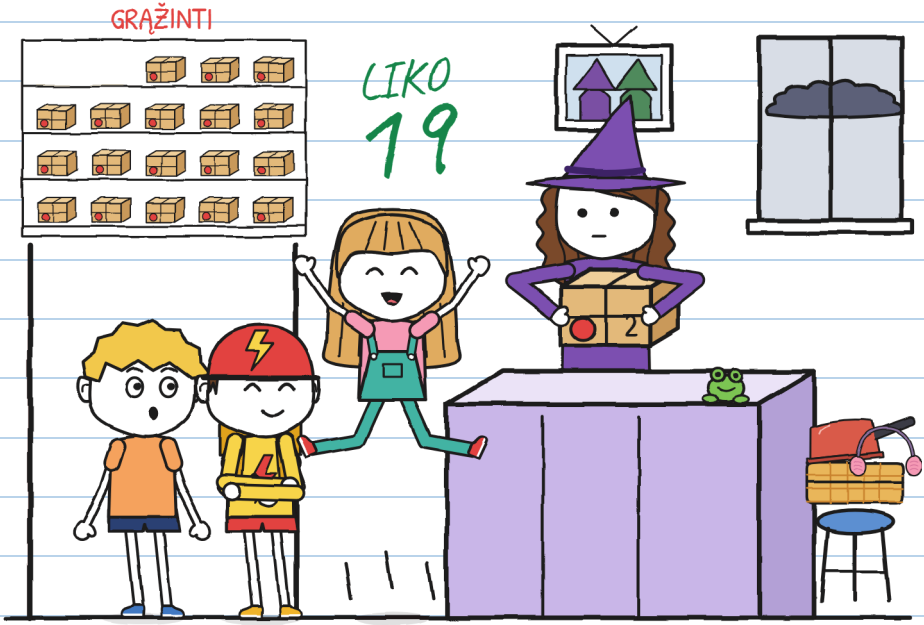
Ant Nr. 2 buvo dvidešimt trys antspaudai GRĄŽINTA.

Dvidešimt trys. Suskaičiavau du kartus. –J.

– Dvidešimt tris kartus pati jį vežiau, – pasakė Mara. – Ir nė karto per audrą.

Šeštadienį, dešimtą valandą, Mara laukė mūsų su Nr. 2. Tonis jau buvo ten. Šeštadieniais mes trys esame nubausti už tai, kad be leidimo pristatėme Nr. 1. Padedame parduotuvėje.

– Šitą, – pasakė Mara, – pristatysite jūs. Šią popietę.

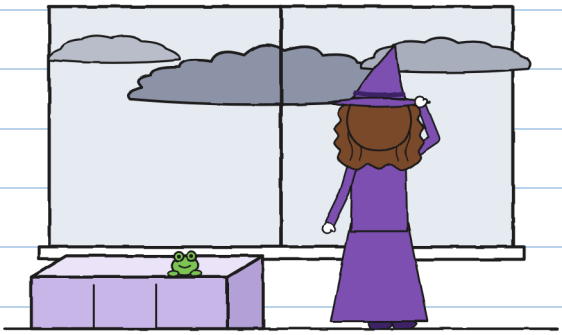
Julita padarė didžiulį šuolį. Vos neprisilietė prie lentelės LIKO 19.

Mara pasakė tris sąlygas. Suskaičiavo jas ant pirštų:

1. Išeinate penktą, prieš audrą. Pasiliekate pas Florą, kol audra praeis.
2. Jūsų šeimos jau žino. Flora taip pat.
3. Taisyklė iš etiketės: neatidaryti prieš griaustinį. Tinka tas, kuris virš galvos; tolimi – ne.

– O tu neini? – paklausė Julita.

– Man čia yra ką veikti, – pasakė Mara. Ir pažiūrėjo pro vitriną: dangus pilkėjo.

Kokių dalykų? –J.

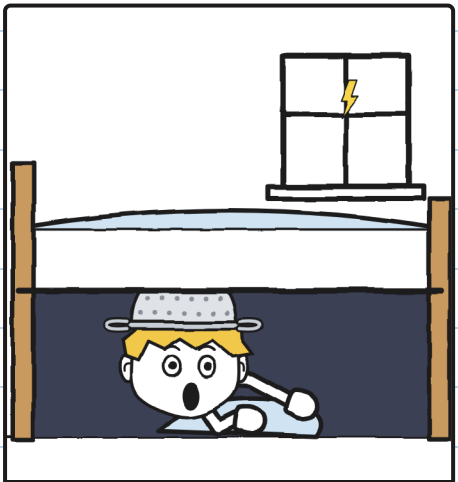
Tada Julita pažiūrėjo į mane.
– Ar tau patinka audros?

Ir pasakiau tai, ką visi sako, kai į juos taip žiūri:

– Man jos labai patinka. Kitame savo rajone buvau profesionalus audrų medžiotojas.

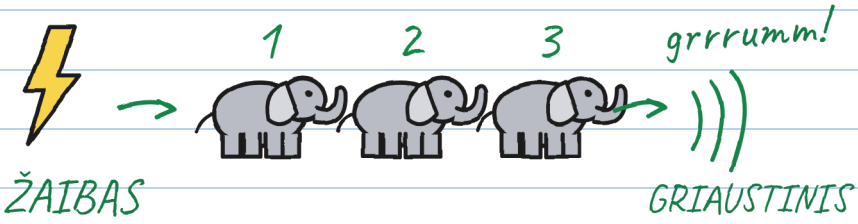
Ką pasakiau

Kas buvo iš tikrųjų

Profesionalas. Iš po lovos. –].

Julita išmokė mane skaičiuoti audras. Mano sąsiuvinyje. Neatsiklaususi, kaip visada:

vienas dramblys, du drambliai, trys drambliai...

1 dramblys = 1 sekundė

3 drambliai = 1 kilometras (daugmaž)

0 dramblių = VIRŠ GALVOS!

↖ Tai griaustinis iš etiketės.
Tolimi siuntinio neatidaro.

Daugiau dramblių: tas žaibas trenkė toliau.

Išgirdai griaustinį, nors ir toli: greitai po stogu!

Kas žinoma, to mažiau bijoma. –].

Man to nereikėjo: man audros labai patinka. Bet vis tiek užsirašiau, dėl visa ko.

Tonis perskaitė etiketę man per petį.
— ŽAIBAS audros metu nepristato.
Jis parodė mums smulkų šriftą ant kuprinės.
— Audros dar nėra, — pasakė Julita.
Tonis dar kartą perskaitė. Apie „dar“ - nieko.

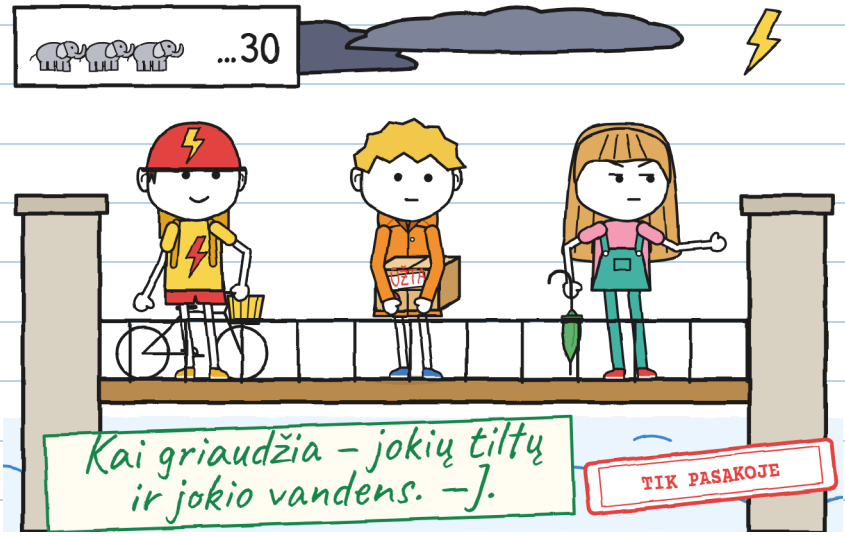

Smulkus šriftas buvo per smulkus. –J.

Ir jis nuėjo su mumis.
Penktą perėjau gatvę namo, pasiimti lietpalčio.
— Užsivilk oranžinį, — pasakė mama nuo durų. —
Tikrai eini? Juk tu, kai griaudžia...
— IKI, MAMA!

„Juk tu, kai griaudžia...“ KĄ? –J.

Perėjome Didįjį tiltą. Naktį jį pakelia laivams. Dangus darėsi vis juodesnis. Per vidurį Julita pamojo vandeniui ranka. Labai rimtai. Kanalas ir ji nesutaria.

Labai toli nušvito dangus. Julita suskaičiavo trisdešimt dramblių.

Grrrumm.

– Tas žaibas trenkė už kokių dešimties kilometrų, – pasakė ji. – Prognozė žada audrą šeštą valandą.

– Sugriaudė! – pasakė Tonis. – Jau galima atidaryti?

— Tas siuntinio neatidaro, — pasakė Julita. — Etiketės griaustinis nugriaudi kartu su žaibu: nulis dramblių. Bet jau girdisi: greitai po stogu! Nubėgome iki Kanalo gatvės. Aš apsimečiau, kad nieko negirdžiu.

— Čia buvo žagtelėjimas? — paklausė Julita.
— Ne, — pasakiau. — Ik!

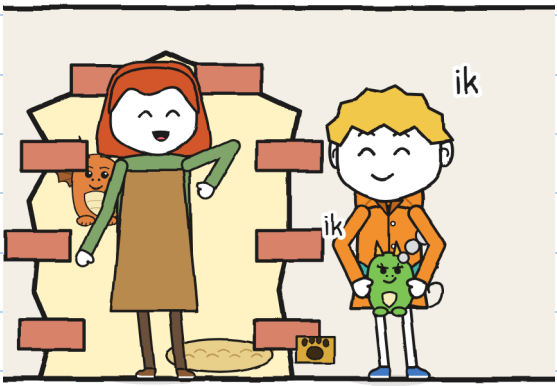
Man tai nutinka nuo mažens, tik per griaustinį. Po kiekvieno griaustinio – daug žagtelėjimų iš eilės. Vienas kas tris sekundes. Kai audra virš galvos, nesustoju. Tai ne baimė. Mano kūnas tai daro pats. Manęs nepaklausęs.

Tai vadinasi baimė. —J.

Vera laukė mūsų prie savo durų, laikydama Trupinukę ant rankų. Šeštadieniais Trupinukė vaikšto su manimi.

— Šiandien tik iki Floros namų: tai jos pirmoji audra, — pasakė Vera ir padavė ją man. — Ji mėgdžioja tave visame kame, Guni. Net tai, ką jauti. Jei išsigąs, netrauk jos: ji įsikimba. Kai audra praeis, tris kartus pabelskite į mūrą, ir ateisiu.

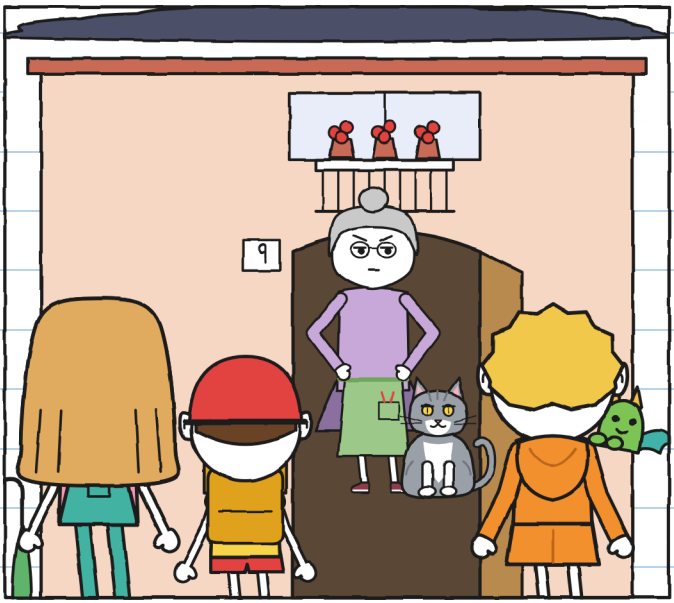
— Aš nieko nejaučiu, — pasakiau. — Man audros labai patinka.

Toli sugriaudė. Aš padariau ik. Trupinukė padarė ik. Jai pro šnerves pasipylė dūmai.

— Greitai vidun! — pasakė Vera.

Floros namas – tas su pelargonijomis. Prieš du šeštadienius ji žiūrėjo į mus nuo to balkono. Mes ieškojome Drakonų namų durų. Jos atrodo kaip siena.

Flora atidarė duris. Mes net nespėjome paskambinti. Ji pažiūrėjo į dėžę. Pažiūrėjo į dangų. Pažiūrėjo į Trupinukę.

— Veros mažylė. Kad tik nesudegintų mano paparčių, — pasakė ji. — Užeikite, nes pradės lyti. Įspėju jus: aš už akmenis nepasirašau.

VIENA ISTORIJA, ŠEŠI DYDŽIAI

Yra šeši dydžiai, nuo 3 iki 16 metų, ir daugiau nei 20 kalbų. XXS, XS, S, M ir L turi tuos pačius puslapius ir tuos pačius piešinius. XL – tai romanas. Keičiasi tik tai, kaip pasakojama.

DYDIS XXS · PRE-A1
JULITA PAGAUNA SEPTINTĄJĄ SĖKLĄ.

DYDIS XS · A1
Ant grindų liko viena sėkla. Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS S · A2
Vėl sužaibavo: ant grindų liko tik viena sėkla. Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS M · B1
Per kitą žaibą liko tik viena sėkla, ir Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS L · B2
Kai vėl sužaibavo, ant grindų liko viena vienintelė sėkla, ir Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS XL · B2-C1
Iliustruotas romanas · 13+
BEKM lygiai yra apytiksliai.

Kiekvienas savo dydžiu. Ta pati audra. –J.

ŠEIMOMS IR MOKYTOJAMS

Kiekvieno skyriaus užduotys: linguaula.com